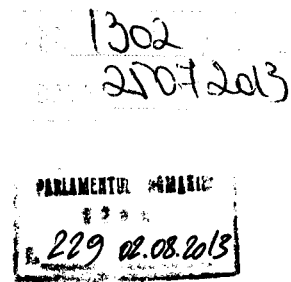

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege privind constituirea și funcționarea infrastructurilor de afaceri*, inițiată de domnul senator Alin-Păunel Tișe din Grupul parlamentar al PD-L (**Bp. 167/2013**).

I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se reglementează regimul juridic privind constituirea și funcționarea infrastructurilor de afaceri: parcuri industriale, incubatoare de afaceri, parcuri științifice și tehnologice și clustere industriale.

Totodată, se propune și acordarea următoarelor facilități:

- scutirea de la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației terenului aferent parcului industrial, pentru asocierea care deține titlul de parc industrial;
- scutirea de la plata taxelor privind scoaterea terenului din circuitul agricol;
- reduceri de impozite acordate de administrația publică locală pe bază de hotărâri ale consiliilor locale sau județene în a căror rază

administrativ-teritorială se află parcul industrial respectiv, pentru bunurile imobile și terenurile transmise în folosința parcului industrial;

- scutirea de la plata impozitului pe profit a firmelor rezidente în parcuri industriale, timp de 2 ani fiscali de la așezarea în parcul industrial;

- scutirea de la plata CAS angajator a firmelor rezidente în parcuri industriale, timp de 2 ani fiscali de la așezarea în parcul industrial;

- amânarea pe perioada de realizare a investiției respective, până la punerea în funcțiune a parcului științific și tehnologic, a taxei pe valoarea adăugată pentru materiale, echipamente și conexiuni la rețelele de utilități;

- reduceri de tarife sau gratuități pentru unele servicii oferite de administratorul parcului științific și tehnologic;

- alte facilități ce pot fi acordate, potrivit legii, de administrația publică locală.

II. Observații și propuneri

1. Precizăm că recent a fost adoptată *Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale*.

Din analiza prevederilor propunerii legislative reiese faptul că inițiatorul sistematizează și concentrează o parte din soluțiile juridice instituite prin *Legea nr. 186/2013* și prin *Ordonanța Guvernului nr.14/2002 privind constituirea și funcționarea parcurilor științifice și tehnologice, cu modificările și completările ulterioare*.

Într-o măsură semnificativ mai restrânsă, inițiativa legislativă cuprinde prevederi care se regăsesc în *Hotărârea Guvernului nr. 290/2006 pentru aprobarea Strategiei de stimulare a dezvoltării rețelei naționale de incubatoare de afaceri* sau în *Hotărârea Guvernului nr. 406/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice specifice privind constituirea, funcționarea, evaluarea și acreditarea entităților din infrastructura de inovare și transfer tehnologic, precum și modalitatea de susținere a acestora*.

Adoptarea acestei inițiative legislative fără nicio intervenție asupra actelor normative în vigoare, anterior enumerate, va determina o situație de paralelism legislativ.

În acest context, învederăm că, potrivit prevederilor alin. (1) și (2) ale art. 16 din *Legea nr. 24/2000, republicată*¹, „(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.

(2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.”

Mai mult decât atât, la art. 17 din aceeași lege se prevede faptul că *„În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată.”*

Semnalăm și faptul că în cuprinsul propunerii legislative nu există dispoziții tranzitorii și finale, astfel cum prevede art. 54 și art. 55 din Legea nr. 24/2000. Art. 54 prevede că *„(1) Dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ.*

(2) Dispozițiile tranzitorii trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive.”

Prin alin. (1) și (2) ale art. 55 din Legea nr. 24/2000 se stabilește faptul că *„(1) Dispozițiile finale cuprind măsurile necesare pentru punerea în aplicare a actului normativ, data intrării în vigoare a acestuia conform art. 12, implicațiile asupra altor acte normative, ca: abrogări, modificări, completări, precum și dispoziția de republicare, dacă este cazul.*

(2) În cazul în care, pentru punerea în aplicare a unui act normativ, sunt prevăzute norme de aplicare, în cuprinsul acestuia se va stabili termenul de elaborare a acestora și data intrării lor în vigoare, care să nu depășească, de regulă, 30 de zile de la data intrării în vigoare a actului normativ.”

Prin urmare, arătăm că în textul propunerii legislative nu au fost identificate prevederi referitoare la regimul aplicabil parcurilor industriale și științifice și tehnologice cărora le-a fost acordat titlul în baza *Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței Guvernului nr. 14/2002, cu modificările și completările ulterioare.*

2. Potrivit **art. 1** din inițiativa legislativă, noțiunea de *infrastructură* se referă la parcuri industriale, incubatoare de afaceri, parcuri științifice și tehnologice, precum și la clustere industriale.

Serviciile aferente activităților de administrare a infrastructurii de afaceri pot fi realizate direct de administratorul acesteia sau de către alte companii selectate de către administrator. Astfel, beneficiarii acestor servicii vor ajunge în situația de a achita, după caz:

- contravaloarea unor activități realizate de către administrator, la prețul cerut de acesta, sau

- contravaloarea unor activități realizate de întreprinderile selectate de către administratorul infrastructurii de afaceri.

În ceea ce privește incidența acestor prevederi cu *Legea concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, semnalăm că astfel de situații ar oferi administratorului infrastructurii un cadru propice pentru adoptarea unui comportament discriminatoriu față de rezidenți, respectiv a unui comportament abuziv de exploatare atunci când rezidenții infrastructurii de afaceri nu ar dispune de soluții alternative în condiții echivalente.

3. Referitor la **art. 2 alin. (2)**, menționăm faptul că incubatorul de afaceri trebuie definit astfel încât să reiasă trăsătura caracteristică a acestuia care îl deosebește de celelalte noțiuni. Astfel, definiția „*structura creată pentru a sprijini și a face parte dintr-un cadru strategic local și regional, axat pe prioritățile economice ale acestora*” nu caracterizează și nu diferențiază incubatoarele de afaceri de alte structuri care au aceste caracteristici.

În mod asemănător, formulăm observația și pentru **art. 2 alin. (4)**, sens în care menționăm că *parcul științific* trebuie definit astfel încât să reiasă trăsătura caracteristică a acestuia, care îl deosebește de celelalte noțiuni. Astfel, definiția „*zonă în cadrul căreia se desfășoară activități de învățământ, de cercetare, de transfer tehnologic al rezultatelor cercetării și valorificarea acestora prin activități economice*” nu caracterizează și nu diferențiază parcurile științifice de alte structuri care au aceste caracteristici.

4. Referitor la **art. 3 alin. (1)**, semnalăm că nu este clară componența *asocierii*. Astfel, nu este clar dacă autoritățile administrației publice centrale și locale trebuie să fie asociate cu agenți economici, institute de

cercetare-dezvoltare și/sau alți parteneri interesați sau dacă prezența unuia dintre aceștia într-o asocierie nu este obligatorie.

5. Potrivit **art. 3 alin. (2)** din inițiativa legislativă, *„Parcul industrial este administrat de o societate comercială înființată în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ai cărei acționari pot fi asociații prevăzuți la alin. (3). Nici un agent economic acționar care utilizează utilitățile și/sau infrastructura parcului industrial nu poate deține controlul asupra societății-administrator, în mod direct sau indirect.”*

Deși la alin. (2) al art. 3 se face trimitere la alin. (3), remarcăm faptul că prevederile acestuia² din urmă nu conțin precizări cu privire la asociații care pot fi acționari la societatea care administrează parcul industrial.

Sub aspectul incidenței acestor dispoziții cu prevederile *Legii concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, semnalăm faptul că în acest fel s-ar restrânge, în mod nejustificat, accesul entităților care ar putea realiza servicii de management/administrare a parcurilor industriale, parcurilor științifice și tehnologice, a incubatoarelor de afaceri sau a clusterelor.

6. Considerăm că dispozițiile **art. 3 alin. (5)**, potrivit cărora *„incubatorul de afaceri se poate constitui în interiorul unui parc industrial sau a unui parc științific și tehnologic”*, au incidență asupra legislației din domeniul ajutorului de stat, întrucât prin măsura propusă se limitează constituirea incubatoarelor numai în aceste areale.

7. Semnalăm faptul că **art. 5 lit. c)** nu clarifică dacă terenul trebuie să se afle în proprietatea comună sau în folosința, pe cel puțin 30 de ani, a asocierii care solicită titlul de parc industrial sau în proprietatea sau folosința instituțiilor/agenților economici/institutelor de cercetare care se asociază.

Trebuie avut în vedere faptul că, în conformitate cu prevederile art.1951 din Codul civil, asocieria în participație nu poate dobândi personalitate juridică și nu constituie față de terți o persoană distinctă de persoana asociaților. Terțul nu are nici un drept față de asocierie și nu se obligă decât față de asociatul cu care a contractat. În conformitate cu art.1952 alineatele (1)-(3) din Codul civil, în cazul asociațiilor în

² Prin derogare de la prevederile alin. (1) se pot constitui prin hotărâri ale Guvernului parcuri industriale pe terenurile platformelor industriale existente.

participație, asociații rămân proprietarii bunurilor puse la dispoziția asociației. Ei pot conveni ca bunurile aduse în asociere, precum și cele obținute în urma folosirii acestora, să devină proprietate comună. Bunurile puse la dispoziția asocierii pot trece, în tot sau în parte, în proprietatea unuia dintre asociați pentru realizarea obiectului asocierii, în condițiile convenite prin contract și cu respectarea formalităților de publicitate.

8. La **art. 8 lit. b)** se menționează că baza materială a parcului științific și tehnologic trebuie să dispună de dotările necesare desfășurării activității în domeniul propus. Această condiție implică existența unor dotări minime necesare desfășurării activității în domeniul propus, fără a se menționa care sunt acestea sau prin ce act normativ sunt stabilite.

În mod asemănător, formulăm observații și pentru **art. 13 alin. (2) lit. a), c), d) și e)**, cu privire la care considerăm că „*competența științifică*”, „*dotările și serviciile necesare*”, „*resurse umane competente*” și „*servicii performante*” sunt condiții minime necesare, fără a se menționa care sunt acestea sau prin ce act normativ sunt stabilite, precum și pentru **art. 21 alin. (6) pct. A)** care prevede că incubatorul de afaceri asigură IMM-urilor beneficiare spațiul incubatorului, inclusiv spațiile pentru întâlniri de afaceri, expoziții, instruirii, care este pus la dispoziția acestora, în „*condiții de calitate*” și la „*prețuri convenabile*”, însă aceste din urmă concepte nu sunt definite, în acest fel textul lăsând loc la interpretări.

9. Sub aspectul *impozitului pe profit*, menționăm faptul că, urmare a cerințelor de integrare în Uniunea Europeană au fost abrogate toate facilitățile fiscale considerate vătămătoare mediului de afaceri și concurenței care au fost în vigoare până la data de 31.12.2006.

Subliniem faptul că România și-a luat angajamentul de a introduce doar măsuri fiscale conforme cu cerințele „*Codului de Conduită privind impozitarea afacerilor*”.

În același timp, unul din principiile fiscalității îl reprezintă *neutralitatea măsurilor fiscale* în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri și, prin urmare, măsurile fiscale promovate trebuie să fie măsuri cu caracter general de care să beneficieze toți contribuabilii plătitori de impozit pe profit. Astfel, măsurile promovate trebuie să fie aplicabile tuturor persoanelor juridice fără ca sfera de cuprindere să fie redusă prin introducerea de condiții care să afecteze caracterul general al acestora.

În acest context, referitor la scutirile de la plata impozitului pe profit, acestea contravin principiilor „*Codului de Conduită privind impozitarea afacerilor*”.

Având în vedere cele menționate mai sus, considerăm că măsurile propuse la literele **d)** și **e)** de la **alin.(1)** al **art.12**, precum și la **alin.(2)** de la același articol nu pot fi acceptate.

10. Sub aspectul legislației în domeniul TVA, este de menționat faptul că inițiativa legislativă reglementează, la **art.14 lit. c)**, *amânarea pe perioada realizării de investiții, până la punerea în funcțiune a parcului științific și tehnologic, a taxei pe valoarea adăugată pentru materiale, echipamente și conexiuni la rețelele de utilități.*

Această propunere este neclară și succint formulată și, în plus, nu ține cont de principiile generale de funcționare a sistemului TVA. Din textul propunerii nu rezultă condițiile în care s-ar aplica această amânare, precum și care ar fi taxa ce ar face subiectul unei astfel de amânări.

Achizițiile de natura celor reglementate în cuprinsul propunerii legislative generează, din perspectiva TVA, pentru beneficiarii acestora un drept de deducere care poate fi exercitat în limitele și condițiile prevăzute în Titlul VI din *Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*. În aceste condiții, precizăm că amânarea dreptului de deducere pentru achizițiile prevăzute la art.14 lit.c) din propunerea legislativă nu ar reprezenta o facilitate pentru beneficiarii de bunuri/servicii vizați de aceasta.

În măsura în care prin această prevedere se dorește reglementarea unei amânări la plată a TVA colectată de furnizorii/prestatorii care efectuează operațiuni în beneficiul parcurilor științifice și tehnologice până la încasarea de către aceștia a contravalorii livrărilor efectuate sau a serviciilor prestate, menționăm că o astfel de reglementare ar putea fi implementată în legislația națională în domeniul TVA, în condițiile prevăzute de *Directiva 112/2006/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată*. Directiva prevede, ca regulă generală, că obligația de plată a TVA ia naștere la data livrării bunurilor, la data prestării serviciilor și la data încasării de avansuri înainte de livrare/prestare. Cu toate acestea, prin derogare de la regulile normale privind faptul generator și exigibilitatea TVA, art. 66 stipulează că statele membre pot prevedea ca TVA să devină exigibilă, *pentru anumite operațiuni sau anumite categorii de persoane impozabile*, cel târziu la data încasării plății. *Nu este permisă*

generalizarea acestei prevederi, deoarece constituie doar o excepție de la regula generală stabilită de directiva menționată.

Precizăm că amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată la furnizori/prestatori în condițiile prevăzute la art.66 din Directiva 112/2006/CE presupune și amânarea dreptului de deducere la beneficiari, deoarece, conform art.167 din directivă, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa deductibilă devine exigibilă. Așa cum am menționat mai sus, o astfel de măsură nu ar putea reprezenta o facilitate fiscală pentru beneficiari.

Este important de menționat că legislația națională în domeniul taxei pe valoarea adăugată, respectiv Titlul VI din *Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, este armonizată în totalitate cu acquis-ul comunitar corespunzător în domeniu, respectiv *Directiva 112/2006/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată*. În acest context, menționăm că *România nu poate introduce în legislația națională în domeniul TVA prevederi neconforme cu acquis-ul comunitar, în caz contrar existând o serie de măsuri ce pot fi luate împotriva țării noastre ca urmare a nerespectării angajamentelor asumate.*

11. Sub aspectul legislației în *domeniul impozitelor și taxelor locale*, nu putem susține prevederile **lit.c)** și **lit.f)** ale **art.12** și ale **lit.a)** a **art.14** din propunerea legislativă, potrivit cărora se acordă reduceri de impozite de către administrația publică locală, din următoarele considerente:

- la art.250 alin.(1) pct.9 și art.257 lit. l) din *Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare* sunt deja prevăzute scutirile care se acordă la plata impozitului pe clădiri și a impozitului pe teren pentru clădirile și terenurile din parcurile industriale, științifice și tehnologice;

- art.1 alin.(5) din *Codul fiscal* prevede că orice măsură de natură fiscală care constituie ajutor de stat se acordă potrivit dispozițiilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.137/2007*. Astfel, la art.3 alin.(3) din ordonanță se precizează că acordarea de măsuri de ajutor de stat impune autorităților publice elaborarea unor scheme de ajutor de stat sau ajutoare de stat individuale care trebuie să prevadă cel puțin următoarele elemente: obiectivul, modalitatea acordării ajutorului de stat, precum și cuantumul

fondurilor alocate în acest scop din bugetul autorității publice centrale sau locale, în conformitate cu legislația în domeniu.

12. Inițiativa legislativă prevede anumite măsuri de sprijin de natura *ajutorului de stat* pentru constituirea și dezvoltarea parcurilor industriale și pentru agenții economici care își desfășoară activitatea în parcurile industriale (**art.12**), pentru constituirea și dezvoltarea parcurilor științifice și tehnologice (**art.14**) și pentru agenții economici care își desfășoară activitatea în parcurile științifice și tehnologice (**art.15**).

Măsurile de natura ajutorului de stat sunt, în principal, următoarele:

- scutirea de la plata taxelor percepute pentru modificarea destinației terenului aferent parcului industrial, pentru asocierea care deține titlul de parc industrial;

- scutirea de la plata taxelor privind scoaterea terenului din circuitul agricol;

- scutirea de la plata impozitului pe profit a firmelor rezidente în parcuri industriale, timp de 2 ani fiscali de la așezarea în parc;

- scutirea de la plata CAS angajator a firmelor rezidente în parcuri industriale, timp de 2 ani fiscali de la așezarea în parcul industrial;

- amânarea pe perioada de realizare a investiției respective, până la punerea în funcțiune a parcului științific și tehnologic, a taxei pe valoarea adăugată pentru materiale, echipamente și conexiuni la rețelele de utilități;

- reduceri de tarife sau gratuități pentru unele servicii oferite de administratorul parcului științific și tehnologic.

Precizăm că aceste facilități pot fi acordate numai în baza unei scheme de ajutor de stat.

De asemenea, precizăm că o schemă de ajutor de stat trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- încadrarea pe un obiectiv din legislația ajutorului de stat;

- bugetul total alocat;

- numărul de beneficiari;

- perioada în care vor fi acordate ajutoarele de stat;

- cheltuielile eligibile;

- mecanismul de monitorizare și control al ajutoarelor de stat.

Autoritatea publică care va administra această legislație are obligația respectării procedurilor în domeniul ajutorului de stat, conform *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.137/2007*.

În prezent, sunt în vigoare următoarele acte normative care reglementează constituirea și funcționarea parcurilor industriale, parcurilor științifice și tehnologice, acte care cuprind și facilitățile de natura ajutorului de stat acordate acestora, respectiv:

- *Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale*, care la art. 20 prevede facilitățile acordate pentru constituirea și dezvoltarea de parcuri industriale.

- *Ordonanța Guvernului nr.14/2002 privind constituirea și funcționarea parcurilor științifice și tehnologice, cu modificările ulterioare*, care, la art.10, prevede facilitățile pentru constituirea și dezvoltarea parcurilor științifice și tehnologice.

Având în vedere existența cadrului legislativ pentru constituirea și dezvoltarea parcurilor industriale, științifice și tehnologice, inclusiv existența facilităților destinate acestora, precum și faptul că măsurile de sprijin prevăzute în inițiativa legislativă sunt aproape identice cu cele aflate în vigoare în prezent, considerăm că instituirea unui nou sistem de sprijin în acest domeniu ar trebui să evalueze eficiența mecanismelor existente și, totodată, să asigure o complementaritate față de acestea.

13. Referitor la propunerea de acordare de facilități pentru constituirea și dezvoltarea unui parc industrial, prevăzută la **alin.(1) al art.12** din inițiativa legislativă, suplimentar față de ceea ce se acordă la momentul actual potrivit prevederilor art. 20 din *Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale*, precum și referitor la propunerile de la **art.14**, precizăm că potrivit prevederilor art.13 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010*, în cazul în care se fac propuneri de acte normative care conduc la diminuarea veniturilor, este necesar să se elaboreze *fișa financiară* prevăzută la art.15 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, care trebuie să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții:

- să aibă avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului fiscal, conform căruia impactul financiar a fost luat în calcul în prognoza veniturilor bugetare și nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu;

- să fie însoțită de propuneri de măsuri de compensare a impactului financiar respectiv, prin majorarea altor venituri bugetare.

Pe de altă parte, potrivit prevederilor art.14 alin.(5) din *Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și*

completările ulterioare, după aprobarea bugetelor locale pot fi aprobate acte normative cu implicații asupra acestora, dar numai cu precizarea surselor de acoperire a diminuării veniturilor sau a majorării cheltuielilor bugetare aferente exercițiului bugetar pentru care s-au aprobat bugetele locale respective.

14. La **art. 21 alin. (2)** din propunerea legislativă se menționează faptul că incubatorul de afaceri localizat într-un parc industrial beneficiază de aceleași scutiri de taxe asemenea celorlalți rezidenți. Având în vedere că incubatorul de afaceri presupune existența unei întreprinderi administrator și a unor întreprinderi rezidente în interiorul acestuia, considerăm că era necesar să se fi clarificat dacă beneficiarii acestor scutiri pot fi doar administratorii incubatoarelor sau atât administratorii, cât și întreprinderile incubate.

Art. 21 alin. (6) lit. A) din inițiativa legislativă prevede faptul că incubatorul de afaceri asigură IMM-urilor incubate o serie de servicii și utilități. Considerăm că unele dintre aceste facilități, în anumite circumstanțe, pot constitui ajutor de stat. Cu titlu de exemplu, subliniem că punerea la dispoziția IMM-urilor a spațiilor „*la prețuri convenabile*” poate îmbrăca forma unui ajutor de stat, în cazul în care statul impune administratorului practicarea unor prețuri sub nivelul pieței.

15. Din punct de vedere al *contribuției de asigurări sociale*, propunerea legislativă implică un impact negativ asupra veniturilor bugetului general consolidat și conduce la majorarea subvenției necesare pentru echilibrare din bugetul de stat.

Menționăm că, în ultimii ani, bugetul de pensii a beneficiat de sume importante de la bugetul de stat pentru echilibrare (*de exemplu, pentru anul 2012 au fost prevăzute subvenții în sumă de 13.591 milioane lei*).

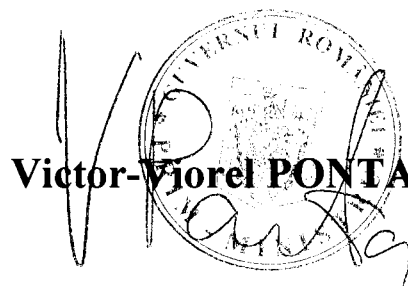
De asemenea, precizăm că propunerea legislativă nu respectă prevederile art.15 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, conform cărora în cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor.

16. În contextul adoptării recente a Legii nr. 186/2013, subliniem necesitatea existenței unui singur act normativ unitar și coerent care să reglementeze regimul juridic al parcurilor industriale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**